

endvidere tro, at der i hvert Fald havde været en Mulighed for at faa en noget større Tilslutning til dette Lovforslag, end Tilfældet efter det ærede Medlem Hr. Hauges Udtalelser synes at skulle blive. Vi maa haabe, at Ordningen desuagtet maa vise sig heldbringende, og vi maa stærkt understrege, at alle, der deltager i den offentlige Debat, har deres Del af Ansvaret for, at den nødvendige Ro omkring Banken nu tilvebringes. De sidste Tidens Begivenheder maa mane enhver til Forsigtighed. Vi maa hævde, at viser denne Ordning sig nu ikke helt at svare til Forventningerne, saa maa den Omstændighed, at Partiet Venstre i denne Sag har stillet sig saa afvisende, som det har, nødvendigvis føre til, at en væsentlig Del af Ansvaret maa lægges paa dette Parti. Derfor kunde vi have ønsket, at man fra Partiet Venstres og fra Regeringens Side havde været i Stand til at vise den Resignation at bringe det personlige Offer, som efter vort Skøn i saa høj Grad vilde have lettet Sagens Gang. Men dette Lovforslag er af en saadan Vigtighed, at vi ikke kan finde det rigtigt at tage en passiv Stilling. Vi erkender, at Banken kan ikke være lukket i Morgen, og vi maa erkende, at der er ikke paavist nogen anden, nogen bedre Vej at gaa end den, som Lovforslaget viser; og dette er jo navnlig heller ikke gjort af nogen af de to Oppositionspartier, som nægter deres Medvirkning til dette Lovforslags Gennemførelse.“

Det radikale Partis Ordfører, der motiverede, at Partiet vilde stemme mod Lovforslaget, sluttede saaledes: „Mit Partis Opposition mod det foreliggende Lovforslag er rent saglig, fuldkommen saglig, og vi har ikke blandet nogen Politik ind i dette Spørgsmaal. Men det er vor Overbevisning, at det sagligt er aldeles uforsvarligt at paadrage Staten en Kautionsforpligtelse paa ca. 1 200 Mill. Kr. eller et lignende Beløb. Naar der bliver spurgt os, om vi vil gaa med til det, saa maa vort Svar være nej.“

Det frisindede Landspartis Ordfører udtalte, at hans Parti af Hensyn til Faren for, at Statsgarantien kunde blive skadelig for andre Pengeinstitutter ved stærk Overførsel af Kapital til Landmandsbanken, og fordi Sagen ikke er tilstrækkelig oplyst, vil afholde sig fra at stemme.

Ved Navneopraab vedtoges Lovforslaget i *Folketinget* med 73 Stemmer (Venstre, de fleste Konservative og Kayser) mod 18 (de Radikale og Holstein), medens 48 Medlemmer (Socialdemokraterne, Fraenkel, Fru Hauschultz og Lemvig-Müller af de Konservative, samt det frisindede Landsparti) svarede Stemmer ikke, 10 var fraværende.

I *Landstinget* vedtoges Lovforslaget i Folketingets Afattelse med 37 Stemmer mod 8 (de Radikale). Socialdemokraterne afholdt sig efter deres Ordførers Udtalelser fra at stemme.